

ОБҐРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ СИМУЛЯЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ З ОКРЕМИХ ПИТАНЬ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ІЗ ФАХУ «АНЕСТЕЗІОЛОГІЯ ТА ІНТЕНСИВНА ТЕРАПІЯ»

Акентьєв С.О., Березова М.С.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

На сучасному етапі виникли зміни світового інформаційного простору в плані глобалізації та мобільності, у тому числі й у вищій освіті. Зокрема, медична освіта стоїть перед викликом відповідності сучасним потребам суспільства і світовим стандартам. Загалом освіта сьогодні орієнтується на технології, які забезпечують розвиток індивідуальності, без чого прорив у підготовці конкурентоздатного спеціаліста практично неможливий.

У якості перспективного напрямку сучасної медичної освіти є залучення в навчання майбутніх медиків, зокрема анестезіологів, симуляційних технологій у контексті інноваційного навчання. Такий тип навчання припускає засвоєння навчального матеріалу в процесі активного оперування навчальною інформацією в умовах спеціально організованої ситуації. Спочатку це сумісний результат продуктивної діяльності викладача й лікаря-інтерна, проте потім це стане основою індивідуальної самоорганізації майбутнього спеціаліста в практичній діяльності.

Гармонійне поєднання теоретичної підготовки на кафедрі, засвоєння окремих практичних питань з анестезіології (важкі дихальні шляхи, розлади гемодинаміки тощо) за спеціальними сценаріями в симуляційному центрі, закріплення отриманої інформації в умовах операційних і палат інтенсивної терапії буде сприяти оптимізації підготовки майбутніх анестезіологів. Розвиток і набуття в період навчання компетентностей стане надійним підґрунтям для подальшої самостійної роботи лікарів-інтернів. Це стане логічним продовженням процесу навчання самоорганізації та самоосвіти на післядипломному етапі. Це створює базу безперервної освіти (освіти через усе життя), можливість підвищувати свою кваліфікацію, а коли необхідно, вміння перевчитися. Лікар анестезіолог-реаніматолог, діяльність якого пов'язана з виникненням непередбачуваних епізодів, критичних ускладнень, має бути готовий до самостійної роботи по закінченню навчання в інтернатурі.

Лікарі-інтерни з фаху «Анестезіологія» на кафедрі анестезіології та реаніматології мають можливість удосконалювати практичні навички самостійної роботи та самоорганізації. Це, по-перше, робота у відділенні інтенсивної терапії: участь у клінічних оглядах пацієнтів, що поступили у відділення для лікування, заповнення історій хвороб, участь у плануванні лікування хворих та у виконанні інвазивних маніпуляцій під контролем лікарів і викладачів. Під час чергування є можливість самостійно оглянути хворого в

приймальному відділенні, який підлягає госпіталізації у відділення інтенсивної терапії, визначитися зі станом пацієнта, виробити подальшу тактику під контролем практичних лікарів. За бажанням й необхідності можна супроводжувати пацієнта на додаткові методи дослідження (ЕКГ, УЗД тощо). Це розширює знання й навички майбутнього лікаря анестезіолога-реаніматолога. Підготовка інформації на задану тему на клінічні та патологоанатомічні конференції, участь у клінічних обходах завідуючого кафедрою та доцентів, а також консилиумах у тяжких пацієнтів підвищують обізнаність і компетентність майбутнього анестезіолога у своїй спеціальності, здатність бачити й аналізувати лікарські помилки.

По-друге, робота в операційних: асистенція анестезіологу під час анестезії, огляд пацієнта, співставлення свого висновку щодо плану анестезії із планом анестезії лікаря анестезіолога-реаніматолога, участь і відпрацювання складних маніпуляцій (інтубація трахеї, нейроаксіальні методи анестезії), складання плану лікування пацієнтів у післяопераційному періоді. Самостійне опанування навичок роботи з наркозною і слідкуючою апаратурою, технікою безпеки в операційній підвищують компетентність і надійність майбутнього анестезіолога. Виконуючи будь-який вид роботи самостійно, лікар-інтерн набуває здатності приймати на себе відповідальність, самостійно вирішувати наявні проблеми, знаходити конструктивні рішення, вихід із ситуації.

Цьому напрямку засвоєння фаху можуть сприяти навчання зі створенням штучних ситуацій, максимально наближених до життєвих, в умовах симуляційних технологій. Тому що не завжди, перебуваючи в операційних, лікарі-інтерни можуть самостійно виконувати ті чи інші складні маніпуляції. І тут у нагоді можуть стати симуляційні заняття на високотехнологічних манекенах. Добре продуманий сценарій, участь групи лікарів-інтернів, висновки практичного відпрацювання ситуації, аналіз помилок, активна участь викладача, повтор ситуації будуть сприяти закріпленню навичок і компетентностей майбутніх анестезіологів.

Отже, навчання лікарів-інтернів анестезіологів-реаніматологів повинно базуватися на використанні активних форм і принципів діяльного (проблемного) методу. Працюючи самостійно на певному етапі, майбутній лікар має відчувати себе в команді, що підвищує його мотивацію й самооцінку, а також виховує цілеспрямованість, самоорганізацію та самоконтроль. Усі активні форми навчання за сучасних умов набувають особливого значення і спрямовані не на формування самостійності, як сукупності вмінь та навичок, а як на рису характеру, що відіграє суттєву роль у структурі особистості сучасного лікаря.